

Dosar nr. 2rc-707/17

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

în următoarea componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de administratorul debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valerii,

în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎI „Luna-Cernețchii“,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 27 martie 2017, prin care a fost admisă cererea administratorului provizoriu Janu Natalia privind stabilirea remunerației sale și compensarea acesteia, precum și a cheltuielilor aferente, din contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valeriu, fiind stabilit cuantumul de remunerare și dispusă încasarea în beneficiul administratorului provizoriu, din contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, a sumei bănești cu titlu de remunerare și compensare a cheltuielilor aferente,

C O N S T A T Ă :

La 16 februarie 2017 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎI „Luna-Cernețchii“ (f.d. 3-4), invocând incapacitatea de plată a întreprinderii date.

Prin încheierea instanței de insolvență din 17 februarie 2017 (f.d. 19), s-a admis spre examinare cererea introductivă, s-a dispus punerea sub observație a ÎI „Luna-Cernețchii“ prin desemnarea Nataliei Janu în calitate de administrator provizoriu, cu indicația ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu, au fost puse sub sechestru bunurile și corespondența comercială ale ÎI „Luna-Cernețchii“ și s-a interzis întreprinderii înstrăinarea bunurilor sale fără acordul prealabil al administratorului provizoriu, examinarea raportului administratorului

provizoriu cu privire la intentarea procesului de insolabilitate fiind numită pentru data de 27 martie 2017, ora 10.40.

La 27 martie 2017 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni a depus un demers (f.d. 22) prin care și-a retras cererea introductivă din motivul achitării integrale de către debitor a datoriei față de bugetul de stat în sumă de 16 850, 11 lei și a solicitat încetarea procesului judiciar.

În cadrul ședinței de judecată din 27 martie 2017, administratorul provizoriu a prezentat un raport întocmit conform art. 25 alin. (5) lit. b) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 (f.d. 28-31) și a înaintat o cerere (f.d. 59-60) prin care a solicitat: (1) stabilirea cuantumului remunerării sale pentru perioada 17 februarie 2017 – 27 martie 2017 în sumă de 10 232, 73 lei; și (2) încasarea sumei de 10 232, 73 lei cu titlu de remunerație și a sumei de 60 lei cu titlu de cheltuieli aferente din contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valeriu.

Prin încheierea instanței de insolabilitate din 27 martie 2017 (f.d. 64), a fost admisă retragerea cererii introductive a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni, fiind încetat procesul și revocate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea instanței de insolabilitate din 17 februarie 2017.

Prin încheierea instanței de insolabilitate din 27 martie 2017 (f.d. 65), a fost admisă cererea administratorului provizoriu privind stabilirea remunerăției sale și compensarea acesteia, precum și a cheltuielilor aferente, din contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, fiind stabilit cuantumul remunerării pentru perioada 17 februarie 2017 – 27 martie 2017 în sumă de 10 232, 73 lei și dispusă încasarea sumei de 10 232, 73 lei cu titlu de remunerație și a sumei de 60 lei cu titlu de cheltuieli aferente, din contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, în beneficiul administratorului provizoriu.

La 17 iulie 2017 administratorul debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“ a expediat prin trimitere poștală în adresa Curții de Apel Bălți o cerere de recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 27 martie 2017 (f.d. 70-73), solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți. Totodată, a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

Cu referire la solicitarea de repunere în termen, a susținut că adesea se află peste hotarele Republicii Moldova, și anume în regiunea Cernăuți, unde îngrijește de părinții săi bolnavi.

În motivarea recursului, a invocat că nu a fost legal înștiințat despre locul, data și ora petrecerii ședinței de judecată în cadrul căreia a fost emisă încheierea contestată.

A indicat că în contradicție cu prevederile art. 25 alin. (6) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolabilitate a stabilit un cuantum exagerat al remunerăției administratorului provizoriu, fără a ține cont de volumul și complexitatea administrării în perioada de observație, de faptul că a stins benevol datoria față de bugetul de stat, cât și de starea sa materială.

La 07 septembrie 2017 instanța de recurs a expediat în adresa administratorului provizoriu o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 75).

La 19 septembrie 2017 administratorul provizoriu a expediat prin trimitere poștală o referință (f.d. 77-81; 88) în adresa instanței de recurs, solicitând respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului și raportând cele constatate la prevederile legale care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 27 martie 2017 din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, Hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 27 martie 2017 a expirat la 11 aprilie 2017, iar în raport cu administratorul debitorului, având în vedere că acesta nu a fost prezent la ședința de judecată din 27 martie 2017, încheierea contestată recepționând-o la 18 mai 2017, fapt confirmat prin aviz de recepție (f.d. 69), termenul de declarare a recursului a expirat la 04 iunie 2017, or 01, 02 și 03 iunie 2017 au fost zile nelucrătoare.

Conform art. 116, alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

În speță, recurentul a solicitat repunerea sa în termenul de declarare a recursului, invocând că adesea se află peste hotarele Republicii Moldova, și anume în regiunea Cernăuți, unde îngrijește de părinții săi bolnavi, dar a omis să anexe probe ce ar confirma imposibilitatea obiectivă de exercitare a căii recursului din cauza impedimentelor enunțate.

Din acest motiv, solicitarea de repunere în termen urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În hotărârea Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie foarte convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

Admiterea recursului peste termenul prevăzut de lege în lipsa temeiurilor justificate ar încălca principiul securității raporturilor juridice și dreptul intimatului la un proces echitabil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care consacră unul din principiile fundamentale ale preeminenței dreptului, securitatea raporturilor juridice (a se vedea hotărârea Pîrnău și alții contra Moldovei din 31 ianuarie 2012).

În conformitate cu art. 10 alin. (3) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Având în vedere că recursul împotriva încheierii din 27 martie 2017 a fost declarat în afara termenului, iar solicitarea de repunere în termen este neîntemeiată, recursul urmează a fi respins ca fiind tardiv fără a se pronunța în fond.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că recursul este depus în afara termenului de declarare și că solicitarea de repunere a recursului în termen este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge solicitarea de repunere a recursului în termen, iar recursul declarat de administratorul debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valerii, ca fiind tardiv fără a se pronunța în fond.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se respinge solicitarea de repunere în termen a recursului declarat de administratorul debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valerii.

Se respinge recursul declarat de administratorul debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valerii, împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 27 martie 2017 în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎI „Luna-Cernețchii“.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 27 martie 2017, prin care a fost admisă cererea administratorului provizoriu Janu Natalia privind stabilirea remunerației sale și compensarea acesteia, precum și a cheltuielilor aferente, din

contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, Cernețchi Valeriu, fiind stabilit cuantumul de remunerare și dispusă încasarea în beneficiul administratorului provizoriu, din contul administratorului debitorului ÎI „Luna-Cernețchii“, a sumei bănești cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Nicolae Craiu

Luiza Gafton